

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

בא ■ ג' שבט תשע"ד 57

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

התורות שנלמדו השבוע: כ"ט-ל'

יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ אבן העזר
שבת	ג'	מד:	ע"ט
ראשון	ד'	מד:	פ'
שני	ה'	מה:	פ"א
שלישי	ו'	מה:	פ"ב
רביעי	ז'	מו:	פ"ג
חמישי	ח'	מו:	פ"ד
שישי	ט'	מז:	פ"ה

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדף היומי בליקו"מ

הל' גיטין ג'

א. שלשה מישכאל הם בחינת קדושה משלשתי, שהוא בחינת פלגיות הקדושה, בחינת קדושת קדושת קדושה ששנה פלגים כל ההמתקות. (ג - ה)

ב. אסור לכהן גדול לעבד העבודה ביום הכפורים כשאינו לו אשה, כי אי אפשר לו להמתיק הצמצומים והדינים כי אם כשהוא נשוי אשה, כי עקר המתקת הצמצומים הוא על ידי נשואין דקדושה, ואז יש לו כח להעלות כל הצמצומים לשרשם ולהמתיק הכל. (ג - ה)

ג. "אנן בחביבותא תליא", שצריכין ישראל לאהב זה את זה מאד אהבת נפש, ואז נכללין כלם יחד בתוך נשמות הצדיקי אמות, שהם בחינת כהן גדול, שעל ידי זה נמתקין כל הדינים שבעולם. (ג - ט)

ד. החכם הדור הוא בחינת שכל הכולל שמסמיך את תלמידיו, וממשיך על כל אחד הארה משכל הכולל שמשם עקר קדושת ארץ ישראל. (ג - ו)

ה. עצה שלמה הוא בחינת המתקת הדינים, ופלגיות כל התורה נקרא בשם "עצה", ועל פן התרניג מצוות נקראין בזה הקדושת תרניג עטין דאריותא. (ג - טו)

"כל הבריאה פלה שונבא בשביל ישראל בשביל שיקימו התורה, הכל היה בשביל שונבא להפיר אותו יתברך, כי זה עקר התכלית של כל התכליתין, ואי אפשר לידע ממנו יתברך כי אם על ידי התורה, שהיא בחינת עצה, בחינת תרניג עטין דאריותא, כי כל

מעלת הלימוד

זה ידוע שהעקר להמשיך עלינו גם עתה בחינת הגאולה בבחינת קרבה אל נפשי גאולה, כמו שאומרים בשם הפעל שם טוב ז"ל, וכל דברי הצדיקים בפרט דברי אדוננו מורנו ורבינו זכרוננו לברכה כלם הם עצות להחיות נפשותינו עתה גם עתה כל אחד ואחד בכל מקום שהוא.

(ליקוטי הלכות או"ח - ברכת הודאה ו)

תורה ל' - מישכאל דסכינא

בעת שאמר התורה מישכאל דסכינא בסימן ל' בשבת חנכה תקס"ז בסעודה השלישית של שבת, והתחיל התורה על פסוק ויהי מקץ ולא גמר לגלות פרוש הפסוק איך שינה תורה הזאת לפסוק הנ"ל. ובמוצאי שבת אחר הבדלה דבר עמנו ואמר שאם היה רוצה לסיים התורה על פסוק הנ"ל היה צריך לומר עוד הפעם תורה כמו זו שאמר. ואחר כך אמר אני דומה עכשו כמו מי שפוסקין עליו להפיתו בארבע רוחות העיר ולא הבינו דבריו כלל. בעת נזכרתי שמרמז קצת בהתורה הנ"ל. כי מבאר שם שצריכין לחתך המלכות שהיא בחינת דל"ת מארבע מלכיות דסטרך אחרך, בחינת חתכו לארבעה. ואפשר רמז קצת בדבריו זכרוננו לברכה לענן שצריך לסבל יסורים ארבע פעמים בשביל לחתך הדל"ת הנ"ל מבין הארבע מלכיות וכו'.

(חיי מוהר"ן - כ"א)

לזכות ב'מלכות'

הוא מאבד את הדעת. הוא מאבד את המתנות שהתחילו להשפיע לו, כי זה או דעת או כסף! תאות הכסף לא די שהיא מעקמת את השכל ופוגמת אותו, עוד היא מפילה את המלכות דקדושה עד שבריבוי נפילתה היא נופלת תחת שליטת הדי' מלכויות.

"ומי יכול לסבל את קול הצעקה והזעקה הגדולה, כשנופל בחינות המלכות, בחינות החכמה תתאה, ביניהם, חס ושלום. בבחינות: "זעקת מושל בכסילים", דהינו הזעקה כשנופל הממשלה, בחינות המלכות, בחינות חכמה תתאה, בין הכסילים."1

שונא בצע

השכל שורשו מהמלכות, והסטרא אחרא היא הנלחמת בכל עת להפיל את המלכות ולהאחו בה. לכן ברגע שהאדם זוכה לשכל שזה מלכות, מייד באה אליו הסטרא אחרא ומנסה להפיל אותו על-ידי פיתיון הכסף.

לכן האדם הרוצה לזכות לשכל דקדושה אין אפשרות ומציאות לזכות לשכל דקדושה בלי שהאדם יהיה 'שונא בצע'!!! לא מספיק לא לאהוב את הכסף, אלא צריך גם להתרחק בתכלית מהכסף ולשנוא אותו תכלית-השנאה. לברוח מפח-שקר החיצוניות ולהתחבר אך לפנימיות.

סי"ק ד: לבוא להשכל התחתון הזה, אי אפשר כי אם על ידי שונא בצע, שישנא הממון בתכלית השנאה. כי שערך אכמא, שהוא בחינת השכל התחתון, הוא מסטרך דמלכות. וכן שונא בצע, הוא מסטרך דמלכות. כי השכל התחתון הוא בחינות מלכות, שהוא בחינות חכמה תתאה שכל עולם ועולם, שהוא מנהיג אותו העולם. שזה השכל של ההנהגה והמלכות, הוא בחינת חכמה ושכל תחתון, כנגד השכל של השגות אלקות.

נפתח הפתח

ברחמי שמים, סוף סוף נפתח הפתח. פותחים לאדם את המח, והוא מתחיל לנבוע. המח מתגלה במלוא הדרו, - רעיונות, הארות ואפילו השגות. הוא מגלה עולם חדש וקסום "השכל התחתון"...

בדיוק בנקודה הזאת עומדת לפניו בחירה לא פשוטה כלל, בחירה של חיים או מוות.

לא "חבלי" לא לתרגם את זה לכסף?! הרי כסף פותח כל-כך הרבה שערים?! וגם כמה דברים רוחניים ניתן להשיג רק בכסף, ולמה לא לעבוד את ה' בנחת ובלי עול של פרנסה?!

ברם, ברגע שהאדם קופץ לתוך הכסף, לא רק שהוא לא מרוויח, אלא הוא מאבד הכל!!!

עבור השגת הממון והפרנסה... עד אשר חשך משחור תארו (ובלשון אשכנז: ער ווערט פאר שווראצט עבור טרדת ודאגת הפרנסה)³

עז פנים

על-אף חשיבות והכרחיות הכסף, אך מאחר שהכסף מפיל את האדם לעזות דסטרא אחרא, על-כן על האדם להחליט בקול חד וברור: "עז פנים לגיהנום".

"כי הכסף והממון של כל אחד, הוא העיקר שתענה בקול עזות, שבכלליות כספיו ותאוותיו המרשיעים אותו ברשע. כי אף-על-פי שהם מוכרחים, ונמצא מכל אחד מהם גם בקדושת התורה והתפילה, נאחז ומתגבר בהם מאוד הרע והקליפות ובפרט בהכסף בעצמו, עד שמוכרח להחליט בשנאת הממון, כהחלטת המשנה "עז פנים לגיהנום"⁴.

עשירות דקדושה

כשהאדם 'שונא בצע' לחלוטין, ואינו ניתפס בשום אופן ברשת הכסף, זה מביא אותו אחר-כך לעשירות. ולא סתם עשירות, אלא עשירות דקדושה.

עשירות של כל-כך הרבה כסף, פי אין סוף מזה שנפל שבוי בתאוות ממון. ובכל זאת זה לא מדבר אליו. זה לא חשוב אצלו כלום, אין לזה כלל ערך. הערך אצלו הוא רק לחכמה תתאה - להשגות אלקות המביאות לידי קרבת ה'.

"צריך להיות שונא בצע בתכלית השנאה שישנא גשמיית הממון של זה העולם, ואז יוכל לזכות לחכמה תתאה, שהיא בחינת שרש העשירות דקדושה, שהיא בחינת עשירות שלמה המלך, עליו השלום, שזכה לחכמה תתאה, בחינת אין קסף נחשב בימי שלמה"².

1. תורה ל - ו. 2. ליקוטי הלכות אה"ע - גטין ד - ב. 3. פרפראות לחכמה על התורה ס"ק ב. 4. ביאור הליקוטים על התורה ידיעה י"ז.

המשך מעמ' קודם ת"ל
"אי אפשר לזכות לחכמה תתאה הזאת כי אם על ידי שונא בצע, כדי שלא יהיה נמשך אחר הממון הגשמי ששם אחיזת הסטרא אחרא שהם הארבע מלכיות, רק צריך להיות שונא בצע בתכלית השנאה שישנא גשמיית הממון של זה העולם, ואז יוכל לזכות לחכמה תתאה"².

קוף בפני האדם

"המלכות, שהיא בחינת חכמה תתאה, שם עקר אחיזת הסטרא אחרא שהם פולין מארבע מלכיות, פי היא מדרגה האחרונה של הקדושה וממנה ולמטה הם הסטרא אחרא והקליפות, ועל כן שם עקר אחיזתם וצריכין להשתדל תמיד לחתכה מהם ולהעלותה מביניהם. ועקר התגברותם הוא שהם רוצים להמשיך השכל התחתון לתוף החכמות חיצוניות שלהם, שהם באמת פסילות גמור כנגד זה השכל התחתון, כי מחמת שזה השכל התחתון הוא בחינת צמצומים והקדמות וסבובים כדי לבוא על ידו להשגות אלקות, על כן הם רוצים להתדמות כקוף בפני אדם כאלו הם הולכים גם כן בדרך זה"².

כשהאדם חלילה נופל לכסף, אזי אפילו שיש לו שכל נהדר ומבריק, אבל כל השכל שלו הוא שכל של הסטרא אחרא. כל היום מחשבתו ושכלו משוטטים איך משיגים עוד ועוד כסף, הוא לא שם לב שבכל העבודת ה' שלו הוא כל הזמן חושב רק על הכסף. והוא עוד חושב שהוא משיג השגות אלקות! גם אם יש לו השגות, אלו ההשגות הינם שקריות ולא אמיתיות!

"על-ידי אהבת הממון הוא נופל לעיגולא וסיבובים מסטרא אחרא היינו שהוא מסבב בתמידות אחר השגת הממון, וכל העיגולים והסיבובים שלו, הן במקומו, הן מה שהוא מסבב ומשוטט לפעמים ממקום למקום, הכל

התרי"ג מצוות

וענפיהם ופרטיהם, וכל המצוות דרבנן וכל הדקדוקים והמנהגים הקדושים של ישראל בכלל ובפרט, הכל הוא בחינת עצות לזכות לדעת ולהפיר אותו ויתברך, שזהו כל שכר עולם הבא".

ו. למי שרוצה לזכות בעבודת ה' על פי הרב יש לכל אחד ואחד כמה וכמה מצוות חלוקות בעבודת ה', בתחלה נדמה לו שצריך להתנהג בעבודתו בדרך זה, ולאחר כך נדמה לו שצריך להתנהג בדרך אחר פיודע למי שנגנס קצת בעבודת ה' (ג - טו)

"באמת אין שום עצה נקראת בשם עצה כי אם פשוטו על ידי עצה זאת להתקרב יותר להשם ויתברך, לסור מרע ולעשות טוב, כי באמת הבל הבלים כל העולם ותאוותיו הכל הבל ומה יתרון לאדם בכל עמלו, ועם ימצא עצה נפלאה איך להשיג ממון או שאר תאוות וכי זה נקרא עצה שנתן עצה לנפשו איך להמית את עצמו, ואיך לרחק את עצמו מחיים נצחיים וכו', ובדאי אין שום עצה נקרא עצה באמת כי אם פשוטה על ידי עצה זאת לבוא לעבודת ה' או לדברים הנוגעים לעבודתו באמת."

ז. עקר העצות הם מה שזוכין ישראל בכל דור ודור להמשיך עצות ושכל משכל הכולל איך להתקרב אליו ויתברך לדעת ולהפיר אותו ויתברך. (ג - טו)

ח. כל אחד מישראל הוא בחינת שכל פרטי וידיעה פרטית, בחינת עצה חדשה איך להפיר אותו ויתברך, כי אין שני בני אדם שוין פיודע וכן אין שני דורות שוין, ומעולם מיום ברא אלקים אדם על הארץ עד הסוף עדן לא היו ולא יהיו שני בני אדם שוין אפלו בשני דורות. (ג - טו)

"כי אפלו מי שמגלגל מנשמת חברו גם כן אינו שונה לחברו, כמו ששמעתי מפי רבנו זכרוננו לברכה, כי אין הקדוש ברוך הוא עושה שני פעמים דבר אחד, ועל כן לעולם אינו נתגלגל בחברו כל חלקי נשמת הראשון ממש... ועל כן כל נשמה מישראל שבאה בזה העולם הוא בחינת שכל חדש ועצה חדשה להשיג ולהפיר אותו ויתברך."

והגן בעדי ושמרני והצילני מתאות ממון, שלא יעלה על לבי שום חמדה ותאוה לממון כלל. ואזכה להיות שונא בצע, לשנוא את הממון בתכלית השנאה. ותצילני מטרת הפרנסה, ומיגיעת ורדיפת העולם הזה. ולא אבלבל את דעתי, ולא אטריד את מחשבתי בשום דבר מעסקי העולם הזה כלל. רק כל מחשבותי וחכמתי ובינתי ודעתי ולבי ונפשי וגופי, יהיו תמי קים ודבוקים בך ותאבים אליך, ומשתוקקים לרוממותך באמת ובאמונה שלמה. עד שאזכה לחכמה שלמה דקדושה לחכמה תתאה ולחכמה עלאה עד שאזכה להשיג תמיד השגת אלהותך באמת ובאמונה שלמה. ותזכני תמיד להשגות חדשות אמתיות בידיעת רוממותך ובתשוקת אמונתך הקדושה.¹

(ליקוטי תפילות - ל')

לעשות תורות תפילות

אולם דע ידידי יקירי וחביבי כי לימודי רבינו הקדוש ז"ל, אף שיש בתוכם חכמת הקבלה, סתרי תורה, רזין דרזין. אף על פי כן אין שום חשש כלל ללמוד בתוכם גם בימי הנעורים. אדרבא, אשרי מי שזוכה להתקרב לרבינו וללמוד ולשתות בצמא דבריו הקדושים בימי הנעורים, כי רבינו ז"ל הליבש הקבלה והנסתר בלבושים וצמצומים רבים, כמבואר בליקוטי קמא סימן ל': "וצריך כל-אחד לבקש מאוד מלמד הגון כזה וכו' שיוכל להסביר שכל גדול כזה, על-ידי השכל התחתון כדי שיוכלו הקטנים להבינו" יעין שם. אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו להתקרב לרבינו ז"ל. יהי רצון שזוכה לילך אחרי עצותיו הקדושים בתוך הרחבה ושמחה.²

(עונג שבת - אמור)

שובבי"ם ת"ת

וזה בחינת שובבי"ם שבהם נוהגים הכשרים להתענות ולצעק לה' יתברך בתפלות וסליחות, כי באלו הימים קורין בתורה בענין גלות מצרים וגאלתם שהיה על ידי צעקה וכמו כן צריכין עתה בגלות הזה. (ליקוטי הלכות יו"ד - גלוח ד - ח)

ובזה תלוי פְּרִנְסָה בְּלִי טַרַח, שְׁהוּא בְּחִינַת "לְחֶם מֶן הַשָּׁמַיִם". הֵינּוּ עַל יְדֵי תְּקוּן הַכְּלָלִי, שְׁהוּא תְּקוּן הַבְּרִית. (ס"ק ה')

חלונות הנפש

מה עושה אדם שקיבל לפתע ירושה של סכום כסף ענק? הו, בהחלט "שאלת המליון דולר" ובכן, תלוי עם מי הוא מתייעץ...

גיבור סיפורינו, החליט, לאחר מחקר מקיף, שלא היה מבייש חברת סקרים ממוצעת, כי התחום המניב תשואות משתלמות ביותר הוא, איך לא? הנדליין!

הוא הסתער על השוק במלוא האנרגיה והחל לסחור בנדליין. מגרשים, טאבו, בנינים... ים של מושגים וים של כסף שזרם בשלב זה בכיוון חד-סטרי בלבד כלומר, מן הכיס החוצה... בתקווה כמובן, שיחזור אחר כך בגדול, כשהוא מכפיל את עצמו עשרת מונים.

מיודעינו החל לבלות את ימיו בטיסות לרחבי תבל, חתימת חוזים, סגירת עסקאות ולחיצות ידיים.

אבל הרווחים המיוחלים משום מה בוששו לבוא. קרקעות שעל פניהם היו נראות כמכרה זהב - במשמעות המושאלת של הבטוי, אכן כרו בור לכספו וזהבו והפעם המשמעות שלילית לגמרי.

מיותר להאריך בתיאור הכואב של שרשרת הכשלונות הבלתי נגמרת. המצב היה מייאש וחסר תקווה.

הוא ראה בעיניו כלות את טבעת החנק הולכת ומתהדקת סביבו וכמו להכעיס שלח ידו בעוד כמה עסקאות נוצצות שמחר מדי התנפצו גם הן אל סלע הכשלון.

*

היה זה במהלך אחת מן הטיסות. עוד נסיון נוסף מתוך קודמיו האומללים, לנסות לתפוס את קצהו החמקמק של המזל המהתל.

הוא ישב מדוכדך וחסר אונים. מותש, עלוב ומיואש.

מכל האושר וכל-שכן העושר שהיו מנת חלקו בתחילה, לא נותר שריד. עליו נאמר "מאיגרא רמא לבירא עמיקתא" כמה קולע ככה כואב.

ואז, סתם מתוך הסח הדעת נטל מכיסו דף של עלון תורני כלשהו וקרא בו לאיטו. "שמירת עיניים-המפתח להצלחה" היה כתוב שם, בתוספת דיבורים נפלאים במעלת הענין.

הכל צף ועלה לו. טיסות... שדות תעופה במדינות שונות... באמת שאין צורך להכביר במילים כדי לתאר את אדני הצחנה הרוחנית שעולים מהביוב הזה.

פתאום הוא מרגיש שכאן, בדיוק כאן, הנקודה. יותר נכון התקוה. הישועה.

כך על מושב הכסא במטוס בין שמים לארץ, הוא עוצם את עיניו ומחליט בינו לבין קונו שזו תהיה ההחלטה שלו, אבל עד הסוף. בלי פשרות בעזרת ה', בלי פשרות! "תן לי כח אבא," הוא ממלמל בלחש "כח ומח לא לוותר. כח לשמור על חלונות הנפש שלי. לשמור על עיני מכל ראייה אסורה. עמוד על ימיני לסמכני, חזקני, אמצני,"

מאותו רגע ואילך, נחוש בדעתו כחיל אלי קרב. הוא שמר את עיניו מכל משמר. בחירוף נפש של ממש.

הוא לא חיכה לתוצאות. לא חשב למשוך כל כך מהר את המזומנים מן הכספומט, כי הקבלה שקיבל על עצמו השפיעה באופן מידי על איכות חייו והעלתה אותה ללא ערוך. אבל הן הגיעו, התוצאות, והפעם בהחלט בגדול. בלי שום הסבר הגיוני. ההצלחה שכל כך הלכה והתרחקה האירה לו עכשיו את פניה. קרקעות הכפילו והשלישו את שוויין, דברים התגלגלו לטובתו והכסף התחיל לזרום הפעם בכיוון המצופה, אל הכיס. אל הכיס של השומר עיניו מראות ברע, בכל חֶלְפוֹ ודמו.

הכל אמת

תיבורים דיבורים, הכל דיבורים... השאלה היא מה קורה רגע אחרי הדיבורים?! רגע אחרי שנגמרים הדיבורים היפים, כל התפאורה והחיצוניות נגמרת והבר-נש נוחת בחזרה אל תוך ארבע אמותיו. האם גם אז, עוד נשאר אצלו משהו ממה ששמעו?! משהו שחדר פנימה אל תוככי חלל הלב?!

העולם צמא ל'טוב'... אנשים מחפשים איה הוא הטוב האמיתי??? היכן הוא המקום הנפלא שמתגלה שם 'טוב' נטו, טוב ללא כל אינטרסים? לא 'טוב', שכל כולו עטיפה לשיווק מוצלת. לא 'טוב' שהוא ככה מהשפה ולחוץ, בשביל לשחק את זה יפה.

כשאנשים מגלים טוב אמיתי. דאגה אמיתית לזולת, טוב בפנימיות, טוב במהות... הטוב הזה כובש, אין לב שלא יחס, אין מי שלא ימשך אחרי זה.

אלא ש... איך מגיעים לזה? איך יכול אדם בתוך גוף גשמי לפרגן לשני, לשמוח באמת בשמחת השני. לאהוב את החבר לא בגלל הכסף גם לא בגלל הכבוד או אינטרס אחר?

התשובה היא 'דעת'!

כשהאדם זוכה לדעת הקדוש. כשהאדם ביטל והתעלה לגמרי מעל לדעתו ותחת לזה המשיך לעצמו 'דעת תורה'. הוא התעלה מדעתו הגשמית הקשורה וההדוקה לענייני העולם-הזה והתחבר לדעת ה'. - הדעת הזאת היא סוג אחר לגמרי. היא דעת שכל כולה טוב, כל כולה רחמים ודאגה אמיתית וכנה... דעת שיש גם לזולת מקום אמיתי בלב.

כשהאדם חי את הדעת הקדוש הזה, אזי כל דיבוריו הם רק טוב. טוב גמור!!! אם הוא מדבר, וודאי שהוא מתכוון רק לטוב בלבד. וודאי שהכוונה שלו היא רק טוב נקי במאה האחוז, כי אינטרסים לא קיימים אצלו.

השומעים אותו מרגישים את זה. הנשמה שלהם מרגישה הנה דיבורים מסוג אחר... דיבורים שמתכוונים באמת לי ולטובתי. אלו דיבורים טובים ונעימים הם, דיבורים אמיתיים, דיבורים המשוללים לגמרי מכל רגש עצמי.

'דיבורים היוצאים מן הלב נכנסים ללב' - דיבורים כאלו חודרים עמוק עמוק-- הם כובשים את ליבו של השומע, הם פורטים לו על הלב, נכנסים בו כארס של עכנאי. גם אחר זמן רב הם לא ישכחו, הדיבורים האלו ישארו תקועים היטב בלב. **טוב, הַלּוֹא הִיא הַדַּעַת אוֹתִי נָאֵם ה'.**

בגדים

צריך לשמור מאוד על הבגדים ולא לבזותם. לדאוג שהבגדים יהיו נקיים ללא כתם ורוב, לראות ולשמור שהבגדים לא יהיו קרועים.

בפרט ובפרט בשעת התפילה, אז צריך במיוחד להקפיד ולדקדק שהבגדים יהיו נקיים, כי על-ידי-זה תפלתו נשמעת ביותר.

על אף שבמבט ראשון נראה כי מה לעובד ה' הפרוש ומנותק מהבלי העולם הזה להתעסק בבגדים? אבל האמת היא ההיפך, כי אדרבא 'מי שהוא גדול יותר צריך לשמור את הבגדים יותר!'

כי כל אחד הוא בחינת עולם קטן הכלול מכל המידות והספירות, ובגדי האדם הם כנגד ספירת המלכות. לכן כשאין האדם שומר כראוי את בגדיו זה נקרא פגם במלכות, ועל ידי זה הפגם נגרם צער לשכינה (שהיא בבחינת ספירת המלכות).

ומי שהוא גדול יותר מדקדקין איתו יותר, על כן אצלו ענין שמירת הבגדים חמור בהרבה. עד כדי שאמרו חז"ל: "תְּלַמֵּד חֻכָּם שְׁנִמְצָא רָבָב עַל בְּגָדָיו חִבָּ מֵיָתֵהוּ".

סיפורים ושיחות
מפי חסידי ברסלב

סדר תולדות
הרב ר' נחמן מברסלב ז"ל
- פרק אחרון -
(מאמר גליון העברי - תרמ"ט)

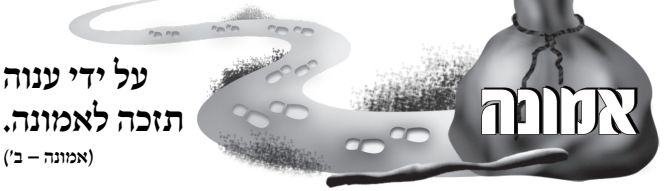
ושם בברסלב נתקרב אצל הר"ן עוד תלמידים אנשים גדולים ויקרים, ושם נסדרו ונתחברו רוב ספריו. היינו ספר הגנוז, - שאמר שמיח יגיד עליו פירוש. וספר הנשרף, - שאמר שאין מי שיודע בו כי אם צדיק גדול חד בדרא, וחכם בכל השבע חכמות כמבואר. (בחי"מ נסיעותיו ללמעברג סי' ו-ז) וספר ליקוטי מוהר"ן ח"א, וספר המידות על פי א"ב, וספר סיפורי מעשיות וכו'.

ובשנת תק"ע לחודש ד' לחודש אייר יום ג' נסע הר"ן לעיר אומאן, ונסתלק שם שנת תקע"א ח"י לחודש תשרי, ושם נשלם חיבורו השני ספר ליקוטי תנינא, שנדפס אחר הסתלקותו.

גם צווה לתלמידיו לחבר תפילות על כל מאמריו, מטעם כי לא המדרש העיקר וכו'. וכן עשה תלמידו הר"ר נתן, וחיבר ספר ליקוטי תפילות על כל מאמריו, ושווין לכל נפש לאומרם בכל מקום, ובכל זמן לכל חפץ.

גם צוה עליו לחדש במאמריו על כל ד' חלקי שו"ע. וכן קיים הר"ר נתן הנ"ל, וחיבר כל ספרי ליקוטי הלכות שעל כל ד' חלקי שו"ע הנ"ל. ועיין בשיחות הר"ן סי' קצ"ט שאמר: שכל התורות שלו הוא כולו הקדמות (בליקו"מ ח"א סי' פ"יש) מבאר שם על פסוק 'פסל לך' שאמרו חז"ל הפסולת יהיה שלך, - שזה מרמז על הקדמות של תבונות התורה.

ומאלו הספרים נסתעפו עוד חיבורים, היינו: קיצור ליקו"מ, חי מוהר"ן, שבחי הר"ן, שיחות הר"ן, ליקוטי עצות, ליקוטי עצות חדש - מהדורא בתרא, יקרא דשבתא, זמרת הארץ, ופרפראות לחכמה, קיצור ליקוטי הלכות, ליקוטי אבן, תפילות אשמורת הבוקר, ימי מוהר"ן. ועדיין הולכים ונובעים בכל פעם מהם חיבורים על-ידי תלמידי תלמידיו.

על ידי ענוה
תזכה לאמונה.
(אמונה - ב')

"האמנתי כי אדבר אני עניתי מאוד" באור: האמנתי - זכיתי לאמונה. אני עניתי מאוד - עניתי מלשון ענוה. (תהלים)

עֲנוּהַ וְאִמּוּנָה תְלוּיִים זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵינוּ לְבִרְכָה: 'כָּל הַמִּתְנַגֵּה פָּאָלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה'. נִמְצָא, שְׁגָאוֹת הוּא בְּחִינַת כְּפִירוֹת וְעֲבוּדָה זָרָה. וְלִהְפֹךְ עֲנוּהַ הִיא בְּחִינַת אִמּוּנָה שְׁעַל יְדֵי זֶה עָקַר הַהִתְקַשְּׁרוֹת עֲלֵמָא תַּתָּא בְּעֲלֵמָא עֲלָא שְׁזֶה עָקַר הַשְּׁלֵמוֹת שְׂזוּכִין לָזֶה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
(ליקוטי הלכות יו"ד - נדרים ג-ח)

"שכן ארץ" - היא ענוה, "ורעה אמונה" - היא האמונה באלקי השמים. (ספר הברית - ח"ב - ה)

ובחינת יראה אי אפשר לבא כי אם על ידי בחינת מ"ה בחינת ענוה תחלה, כי כאשר מתבונן האדם ומאמין באמונה שלמה אשר בידו נפש כל חי ומה אנחנו מה חיינו מה גבורתנו, ובלתי לה' עינינו, שה' יושענו ויתן לנו חיים וכח וכל אשר צריך לנו, וכאשר מתבונן האדם בענינים אלו בכל פרט ופרט להבין שפלותו באמת, אזי ממילא נופל עליו אימה ויראה ופחד מגדולתו ית', ונכנע לפניו ית' בהכנעה גדולה, ובוה מהפך מדת הדין. (בת עין - בשלח)

מה שנתקברו אל הר סיני היה על-ידי שאחזו במדת אמונה, ולזה פתח להם כל הרקיעים והראה להם שהוא יחיד בעולמו. וזה היה על-ידי שאחזו במדת ענוה - סוד הר סיני ועי"ז באו לבחינת אמונה בחינת לבנה. (עטרת ישועה - במדבר)

אברהם האידא

בעיר טשערנוביל היה חוף אניות וסוחרים הגיעו לשם. פעם הגיע לטשערנוביל איזה סוחר, גביר עצום שהיה צריך להעביר סחורה והיה צריך לשהות כמה ימים בטשערנוביל. ושאל הסוחר אם יש כאן איזה רב, אמרו לו שנמצא כאן צדיק ר' אהרן מטשערנוביל. התיישב הגביר להכנס לר' אהרן מטשערנוביל ז"ל, וכשנכנס הגביר להחדר של ר' אהרן ועמד ליד הדלת קרא לגביר תתכופף ואני יברך אותך. (הוא התכוון שישפיל עצמו ויעשה תשובה) והגביר לא הבין השפה של ר' אהרן וחזר לאכסניא שלו ולא ברכו. כשחזר הגביר לאכסניא שלו באו לפניו כל מחשבותיו מכל ימי חייו וכל מעשה שעשה עד עכשו ונעשה לו מר על הלב, ורצה לחזור בתשובה. אז חזר מיד לר' אהרן ואמר רבי אני רוצה לחזור בתשובה. ור' אהרן לקח אותו בחדר מיוחד והחזיר אותו בתשובה ואז הוא כבר התכופף והתכופף ולא רצה לחזור ולנסוע לביתו. (אוצר ישראל)

הספר הנדיר "יחוס הגדולים"
מאת הרה"ח ר' שמואל הורביץ ז"ל
באמרי איוונז 057-3155-466

לעלוי נשמת עקא בת ר' אברהם אלימלך ז"ל

לקוטי מוהר"ן

... תורה ל' ...

כִּי יֵשׁ שְׁנֵי מִינֵי עֲזוֹת יֵשׁ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה וְיֵשׁ עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא. וְאֵי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לַתּוֹרָה כִּי אִם עַל-יְדֵי עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה לְהִיֹּת עַז כְּנִמְר כְּנִגְדַּת הַמּוֹנְעִים וְחוֹלְקִים (כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּשִׁלְחן-עֲרוּף אֲרַח חַיִּים סִימָן א) 'שְׁלֵא יִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי הַמַּלְעִיגִים'.
וְכַפִּי הָעֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה כֵּן זוֹכֶה לַתּוֹרָה לְקַבֵּל וְלִהְיוֹת חַדוּשֵׁי תּוֹרָה אֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם.
וְלִהְפֹךְ מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא מְקַבֵּל תּוֹרָה מֵהַסִּטְרָא אַחְרָא. (כִּי 'כָּל מִי שֵׁיֵשׁ בּוֹ עֲזוֹת, בְּדוּעַ שְׁלֵא עֲמָדוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינַי')

